

1. Dla wszystkich ziem - skich dusz, cier - pią - cych w chwi - li złej,

spo - czyn - ku czas nad - cho - dzi już; Pan go da w łas - ce swej.

1. Dla wszystkich ziemskich dusz,
cierpiących w chwili złej,
spoczynku czas nadchodzi już;
Pan go da w łasce swej.

3. Lecz kto spoczynku chce,
ten Prawdę musi znać,
do Pana musi modlić się
i w wierze zawsze trwać.

2. Kto dziś ponosi trud,
ten wkrótce spocznie tam,
gdzie dąży wiernie Pański lud,
gdzie Chrystus rządzi sam.

4. A Prawda spokój da,
zapewni szczęście mu,
lecz niechaj w czystej Prawdzie trwa
do ostatniego tchu.

5. Spoczynku nadszedł czas
dla utrudzonych nóg.
Spoczniemy w niebie wszyscy wraz,
gdzie nas nagrodzi Bóg.